

pità feya demostració que cascun dia *solicitava* la gent que se n tenia de portar, que s posassen en orde de les coses necessàries ---», JoMartorell (Ag. III, 1 2ss.); «no y ha per què tingues cuydado, ni me *solicites* del deute de mon germà --- nihil est quod sis sollicitus ---», OPou (*ThPu*). *Sollicitud*, ll. *sollicitudo*: des d'Arnau de Vilanova (*AlcM*); «que la ànima sia substància spiritual, qui ho pot negar? --- les opinions de les coses ab curiosa *sollicitud* entén, les coses celestials profundament pensa ---», BMetge (*Somni* I, Riq., 182.17). *Sollicitació*; *sollicitador*; *sollicit*, ll. *sollicitus* [1380]; *sollicitós*. Les traduccions de Boccaccio mostren que en català prengueren peu abans *sollicitud* i *sollicitador* que no *sollicitar* i *sollicit*. En el *Decam* català llegim: «una fembra --- li demanà almoyna, --- e tornant entrar per la 2a. porta, per semblant la hagué, e axí fins a la 12a.; e la 13a. volta tornant, dix Mitridates --- tu est assau *sollicitadora* a demanar» x, § 3, 560.15: on el model it. portava *sollicita* (ed. 1961, 605.8f.). *Sollicitud* sovint: «O filla --- quines *sollicituts*, de poc temps ensà, te estimolen!», *Fiameta* (§ 15, p. 28); «per la gran *sollicitud* del student», *Decam*. VIII, § 7, 465 8 (trad. «*sollicitandola* lo scolar molto»); «lo malalt --- ab *sollicitut*, a ses pròpies despeses, la tornà en --- sanitat», id. x, § 4, 567.7. —⁶ Certament hi ha coincidència curiosa amb *sagró* m. «cahot», o bé *luz esagró* propi de dos parlars occitans del Forez (Gardette, *Lous Pouemes dau Paisan*, 122); però l'isolament d'aquesta forma dins l'occità ens fa creure que és casual. —⁷ Alterat per metàtesi com *socatreig* (DAG); *socatrejar*. Sembla que a Tort. i Maestrat (*AlcM*) algú diu *sostraqueig*, *sostracada* (contaminació de *sostre*, *sostrar*, -all). —⁸ No dissimulem que el de *soroll* ha semblat sempre un dels grans problemes de l'etimologia catalana. Reconec que jo mateix havia anat passant revista a tota una corrua de paronímies: l'angl. *sorrow* 'pena', ve de SORG(A) 'preocupació' (gòt. *saúrga*, al. *sorge*), que ens allunya encara més, prohibint ja del tot tals fantasies. Gc. *sargouhà* «agiter» (TdF), però aquest és inseparable de *sargoutà* «tirallera» i aquest, de *segotar*, -tr, SUCCUTERE, del qual pot haver-se derivat per encreuament amb l'onomatopeic *sargalhà*, *sargalh*, 'ranera': sigui només per això (llavors pur miratge l'atansament a *sorollar*) o que en *sargouhà* intervingui una contaminació del nostre *sorollar*, vet aquí doncs un corriol perdut i no pas una pista. —⁹ MLWagner trobant *surreo* amb el sentit de 'soroll' en el charro-andalusí del malaugeny Gz Ávila, § XVIII (*BhZRPb* LXXII, 227), en una escena de batusses (34.20), pensa que sigui derivat del cast. ZURRAR (DCEC/DECH), però en l'altra escena (103.22) no hi ha batusses, per tant pot anar més amb *zurrr* que amb *zurrar*, que al capdavant poc importaria, puix que tots dos semblen ser onomatopeics. —¹⁰ Parlar de Soueich, *Arm dera Mountanbo*, 1923, 116. —¹¹ Si aquí pensava també en SUBRAUCUS, era per certes formes gascones que ja s'aparten ben bé de tot això, i pel sard *sarragu* 'ron-

quera' (que crec ha passat d'aquí a l'alguerès), al qual M-Lübke (*Altlogud*, p. 5) va assignar aquesta etimologia, tenint en compte els casos de AU > a en sudit. i sard (altrament V. el tipus *racu* per RAUCUS, AIS IV, 698). Crec que també hi deu haver *sorgall* en les valls entre Pall. i Benasc, car a Denui, parlant de fonts molt fredes de l'alta muntanya, ens diuen «vos hauria *ensargolat*» (1957), suposo metàtesi d'*ensorgallat* 'enrogallar', si haguéssim begut d'aquelles aigües glaçades. En realitat, el que hi ha en *sorgall* és influència de la terminació del sinònim *rogall*. —¹² També és bo de posar aquí altres formes resultants d'encreuaments. Vall Ferrera *serramball* 'brunzit de les mosques', 'soroll en general' (ja explicat en BDC XXIII, 309), i val. *sarrabastall* 'soroll' (BSCC 1920, 239), on hi ha encreuament amb el grup que estudiarem a TERRABASTALL.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS:
sodegar, *ensodegar*, *sotragar*, *sotrac*, *sotragada*, *sodrac*, *sutric*, *sodragada*, *sodrogar*, *soldroc*, *sondrec*, *sostracada*, *sotraqejar*, *sotraqeig*, *soldracada*, *sondrollar*, *sorollar*, *sodoguejar*, *sodrogar*, *soldracar*, *soldracada*, *sondrollar*, *sodrirar*, *soroll* (vegeu infra), *soldroiejar*, *sodrilhada*, *sodreyar*, *soldregar*, *soldregada*, *soldragada*, *soldracada*, *soldraqejar*, *sodracada*, *soldroc* (veg. supra), *soldrar*, *sodregada*, *sodrogar*, *sodracar*, *sondregar*, *sondrec*, *sodroc*, *sotraqejar*, *sotraqeig*, *sotraqeiat*, *sotraqeiat*, +*sotragadors*, *xudrac*, *sudrac*, *sutroc*, *sobrollar*, *sorollar-se*, *sorelles*, *assorollar*, *sondroiar*, *sondrollar*, *xondrollar*, *xondroi*, *xondroiar*, *sondroll*, *soroll*, *soroll*, *seroll*, *xuroi*, *siroll*, *sorgall*, *surgall*, *sodogar* [n. 4], *sollicitar* [n. 5], *sollicitud* [n. 5], *sollicitació* [n. 5], *sollicitador* [n. 5], *sollicitós* [n. 5], *socatreig* [n. 7], *socatrejar* [n. 7], *sotraqeig* [n. 7], *sostracada* [n. 7], *ensargollar* [n. 11], *ensorgallar* [n. 11], *serramball* [n. 12], *serrabastall* [n. 12].

Sodt, *sòdic*, V. *sosa* *Sodoguejar*, V. *sodegar* *Sodol*, *sodollar*, V. *sadoll*

SODOMITA, pres del ll. *sodomita* 'habitant de Sodomà', que a l'Edat Mitjana va pendre el significat actual, pels vicis de què acusaven els pobladors de la ciutat bíblica. □ 1.ª doc: fi S. XIII, *CosíTort*.

També en el *Dicc. de Rims* de Jacme Marc, 625; figura en un text llatí dels Templers escrit el 1204, però la traducció catalana deu ser de la fi del segle o un poc més tard (cites en *AlcM*); «peccat contra natura --- per tal que --- no s trobàs en la natura humana, de la qual havia pres vestidura, volc que la nit que Ell nasqué, tots quants *sodomites* havia en lo món, morissen ---», Eiximenis (*Vita Christi*, 5); «si l'home hagués per leig fet vituperi, / què fer' aquell cavaller *sodomita*, / havent pres grau d'excellent viril home, / y aquell jaqueix volent costum de fembra?», Ausiàs CIV, 22b «Sol'home fa contra natura --- alguns hòmens auciens si matexes; e sol hom és *sodomita*», Lluís (*Li de Ànima Racional*, 168).